บทที่ ๗

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

เนื่องจากอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นเป็นอุตสาหกรรมที่มีการใช้ทั้งแรงงานและเงินทุนมาก ดังนั้น โรงงานอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นที่ก่อตั้งขึ้นในประเทศไทยจึงเริ่มจากการได้รับความสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนจากทางรัฐบาล โดยมีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสม ทั้งนี้ก็เพราะอุตสาหกรรมสาขานี้จำเป็นต้องใช้ความรู้ทางวิชาการผลิตและทางเทคนิคสูง จำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือเครื่องจักรจากต่างประเทศ

ประโยชน์ในการก่อตั้งโรงงานอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นในประเทศไทยคือ ช่วยลดการขาดดุลทางการค้าให้แก่ประเทศได้เป็นจำนวนมาก กล่าวคือ ในอดีตประเทศไทยมีการนำปากกาลูกลื่นเข้ามาจำหน่ายด้วยมูลค่าที่สูง ทำให้เงินตราไหลออกไปนอกประเทศมาก ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ช่วยทำให้มูลค่าการขาดดุลทางการค้าของประเทศไทยสูงขึ้น ในปี ๒๕๑๔ ได้มีการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นขึ้น โดยการนำชิ้นส่วนของปากกาลูกลื่นเข้ามาประกอบในประเทศไทย ทั้งนี้ เนื่องจากค่าจ้างแรงงานในประเทศไทยถูกกว่าประเทศอื่นมาก ทำให้ต้นทุนการผลิตของปากกาลูกลื่นถูกกว่าต้นทุนที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ซึ่งก็เป็นสาเหตุทำให้เกิดโรงงานอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นขึ้นเป็นแห่งแรกในประเทศไทย หลังจากนั้นอีก ๓-๔ ปี กิจการอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นก็ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล ทำให้เกิดโรงงานอุตสาหกรรมประเภทนี้ขึ้นอีก ๔ โรงงานตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

อุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นก่อน พ.ศ. ๒๕๑๖ ไม่สู้จะมีปัญหาทั้งในด้านการผลิตและการตลาดมากนัก ปัญหาที่มีอยู่บ้างในด้านการผลิตเนื่องจากยังได้ผลผลิตน้อย ไม่พอสนองความต้องการภายในประเทศ และหลังจากวิกฤตการณ์น้ำมันในปลาย พ.ศ. ๒๕๑๖ เป็นต้นมา วัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นมีราคาเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าขนส่ง ค่าจ้างแรงงาน

ค่ากระแสไฟฟ้า ตลอดจนค่าสวัสดิการของคนงานได้เพิ่มสูงขึ้นด้วย ทำให้ต้นทุนในการผลิตปากกาลูกลื่นสูงขึ้น และในขณะเดียวกันการแข่งขันภายในประเทศระหว่างผู้ผลิตด้วยกันก็ได้เพิ่มขึ้น โดยมีผู้แข่งขันมากขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ถึง ๔ รายด้วย ซึ่งเป็นการชี้ให้เห็นว่า ความอยู่รอดของผู้ผลิตแต่ละรายขึ้นอยู่กับการผลิตเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำ และจำต้องเสาะแสวงหาเทคนิคการผลิตที่มีประสิทธิภาพที่สุด เพื่อให้มีผลตอบแทนจากการดำเนินงานให้เพียงพอด้วย

อย่างไรก็ดี ในปัจจุบันอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ปากกาลูกลื่นในประเทศไทยประสบปัญหาในด้านวัตถุดิบ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์จากเคมีภัณฑ์น้ำมันมีราคาสูงขึ้น เช่น พลาสติกโพลีสไตรีน (Polystyrene) สูงขึ้นจาก ๖.๘๐ บาทต่อกิโลกรัมในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็น ๑๑.๕๐ บาทต่อกิโลกรัมในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ สูงขึ้นเป็น ๒๐.๐๐บาทต่อกิโลกรัม และในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ สูงขึ้นเป็น ๒๙ บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งเป็นผลทำให้ต้นทุนวัตถุดิบสูงขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ถึง ๑.๖๙ เท่าในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ สูงขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ถึง ๒.๙๕ เท่าในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ และสูงขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ถึง ๔.๒๖ เท่าในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ นอกจากนั้น การขึ้นราคาน้ำมันซึ่งใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้าในต้นปี พ.ศ. ๒๕๒๐ และกลางปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ย่อมมีผลกระทบให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ประกอบกับมีการประกาศขึ้นค่าแรงขั้นต่ำในประเทศหลายครั้งในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ถึงปัจจุบัน จาก ๒๕ บาทต่อวัน มาเป็น ๒๘ บาทต่อวัน ๓๕ บาทต่อวัน ๔๕ บาทต่อวัน และ ๖๑ บาทต่อวัน เมื่อ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๔ ปัจจัยการผลิตเหล่านี้ย่อมมีผลกระทบให้ค่าใช้จ่ายในการผลิตสูงขึ้นอย่างแน่นอน เนื่องจากอุตสาหกรรมประเภทนี้ต้องอาศัยวัตถุดิบและแรงงานตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

สำหรับทางด้านการจำหน่าย ตลาดภายในประเทศมีความต้องการอยู่แล้ว เนื่องจากผลิตภัณฑ์ปากกาลูกลื่นเป็นของจำเป็นในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักธุรกิจ นักเรียน นักศึกษา ฯลฯ ปัจจุบันความต้องการใช้ปากกาลูกลื่นของประชากรภายในประเทศมีอัตราเพิ่มขึ้นค่อนข้างจะคงที่ โดยที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ประมาณอัตราการใช้ปากกาลูกลื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐-๑๕ ต่อปี ซึ่งเป็นอัตราเพิ่มที่ไม่มากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ผลิตในประเทศสำหรับระยะเวลา ๔-๕ปีที่ผ่านมา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้ผลิตหลายรายพยายามหาตลาดในต่างประเทศ ซึ่งส่วน

ใหญ่แล้ว การจำหน่ายต่างประเทศนั้น ประเทศผู้ซื้อที่สำคัญได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและสิงคโปร์ นอกจากนี้ยังมีการส่งไปจำหน่ายในประเทศที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศไทย คือ พม่า ซึ่งไม่ปรากฏในสถิติศุลกากร ปีหนึ่งมีประมาณ ๘-๑๐ ล้านต้าม ปากกาลูกลื่นที่ส่งไปจำหน่ายแถบชายแดนพม่าส่วนใหญ่เป็นปากกาลูกลื่นคุณภาพดีซึ่งนำส่วนประกอบจากต่างประเทศเข้ามาประกอบในประเทศไทย[๑] สำหรับปริมาณและมูลค่าที่ส่งออกนี้ดูได้จากตารางที่ ๗.๑

ตารางที่ ๗.๑

ปริมาณและมูลค่าที่ส่งออกของปากกาลูกลื่น

พ.ศ.	ปริมาณ (ต้าม)	มูลค่า (บาท)	ราคาส่งออกเฉลี่ย บาท/ต้าม
๒๕๑๕	๖๒,๐๐๐	๙๒,๕๖๐	๑.๔๙
๒๕๑๖	๕๘,๖๔๐	๕๗,๖๒๘	๐.๘๑
๒๕๑๗	๑๗๒,๖๐๐	๑๘๙,๓๐๖	๑.๑๐
๒๕๑๘	๔๓,๕๒๒	๘๘,๐๕๑	๒.๐๒
๒๕๑๙	๘๕๖,๔๖๘	๘๔๑,๕๙๕	๐.๙๘
๒๕๒๐*	๓๘๓,๗๐๔	๔๐๐,๘๘๑	๑.๐๔
๒๕๒๑*(ม.ค.-เม.ย.)	๔๔๔,๕๐๐	๒๙๔,๓๔๒	๐.๖๖

*ตัวเลขเบื้องต้นจากศูนย์สถิติการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์

ที่มา : กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง

---

[๑]ศรีวิชชา บุญญพิสิฏฐ์ และ วิไล ตระกูลสิน, รายงานผลการศึกษาวิจัยเรื่องปากกาลูกลื่น หน้า ๗-๑๐.

จากการศึกษาต้นทุนการผลิตและต้นทุนการจำหน่ายของอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นในประเทศไทย พอที่จะสรุปสาระสำคัญของปัญหาที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ดังต่อไปนี้คือ

ก. <u>ปัญหาทางด้านการผลิตของปากกาลูกลื่น</u> ผู้ผลิตรายใหม่ประสบปัญหาการผลิต โดยเฉพาะผู้ผลิตที่ผลิตหัวปากกาเอง ต้นทุนการผลิตของหัวปากกาสูง เนื่องจากผู้ผลิตผลิตได้เป็นจำนวนน้อย อีกทั้งกระบวนการผลิตนั้นต้องมีเทคนิคการผลิตค่อนข้างจะยาก จำเป็นต้องอาศัยช่างเทคนิคจากต่างประเทศ ทำให้ผู้ผลิตปากกาลูกลื่นส่วนใหญ่ในประเทศไทยจะสั่งซื้อหัวปากกาจากต่างประเทศ เพราะราคาถูกและคุณภาพดีกว่าที่ผลิตในประเทศ นอกจากนี้แล้ว ยังมีปัญหาทางด้านวัตถุดิบและปัญหาต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ซึ่งรายละเอียดพอจะกล่าวได้ดังนี้คือ

๑. <u>ปัญหาวัตถุดิบ</u> ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาทางด้านคุณภาพของพลาสติค และปัญหาเรื่องราคาพลาสติค

ปัญหาด้านคุณภาพของพลาสติค เป็นที่ทราบกันแล้วว่าปากกาลูกลื่นผลิตด้วยพลาสติคเป็นส่วนใหญ่ ตลอดจนมีสีสันที่แตกต่างกันออกไป แล้วแต่ผลิตภัณฑ์ของปากกาลูกลื่นแต่ละชนิด และเนื่องจากว่าในบางครั้งพลาสติคคงเหลืออยู่นั้นไม่เพียงพอกับกำลังการผลิต ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากความล่าช้าของการนำสินค้าเข้า บริษัทจึงจำเป็นต้องสั่งซื้อภายในประเทศ บางครั้งพลาสติคก็มีคุณภาพของพลาสติคเปราะ อันเป็นเหตุให้คุณภาพของด้ามปากกาที่ผลิตได้มีคุณภาพต่ำตามไปด้วย และเพื่อประหยัดต้นทุนการผลิตการปรับปรุงคุณภาพของพลาสติคจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อที่จะให้ได้ด้ามปากกาที่มีคุณภาพดีและมีต้นทุนการผลิตต่ำพอควร

ปัญหาเรื่องราคาพลาสติค เนื่องจากราคาพลาสติคในประเทศและนอกประเทศไม่มีเสถียรภาพ คือราคาของพลาสติคจะสูงขึ้นตามราคาน้ำมันซึ่งมีการขึ้นราคาเรื่อย ๆ มา ทำให้โรงงานไม่อาจวางนโยบายการผลิตที่แน่นอนได้ และเกิดความยุ่งยากเรื่องต้นทุนการผลิตและการกำหนดราคาขาย เป็นเหตุให้ราคาของปากกาลูกลื่นมีแต่จะขึ้นราคา อันเป็นผลเสียต่อผู้ผลิตและผู้ใช้ปากกาลูกลื่นโดยทั่วไป

๒. <u>ปัญหาต้นทุนการผลิตสูง</u> ถึงแม้ว่าอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นในประเทศไทยไม่ค่อยมีผู้ผลิตมากนัก มีประมาณ ๔-๕ ราย ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้เองภายในประเทศมีอย่างเพียงพอ และยังสามารถที่จะส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศ แต่จากการศึกษาต้นทุนการผลิตและต้นทุนการจำหน่ายของอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นในประเทศไทย โดยเฉพาะของปากกาลูกลื่นด้ามเหลือง ระหว่างปี ๒๕๒๒ ปรากฏว่าต้นทุนการผลิตเป็นต้นทุนของวัตถุดิบ (พลาสติคและสี) ประมาณ ๗๒% ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด และอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นยังประสบปัญหาต้นทุนการผลิตสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวิกฤตการณ์น้ำมัน มีปัจจัยหลายประการที่ช่วยผลักดันให้ต้นทุนการผลิตปากกาลูกลื่นสูงขึ้น คือ

ก) ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าน้ำมันหล่อลื่นเครื่องจักรเพิ่มสูงขึ้น

ข) ค่าระวางขนส่งและค่าจ้างแรงงานเพิ่มสูงขึ้น

ค) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลงทุนสูงขึ้น

ง) ขาดการปรับปรุงกรรมวิธีในการผลิตเพื่อให้ประหยัดต้นทุน

จ) ประสิทธิภาพการผลิตของเครื่องจักรและคนงานต่ำ

ฉ) ขาดคนงานที่มีความชำนาญและขาดผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์และวิจัย

ช) ขาดผู้ดูแลและควบคุมงานในแต่ละแผนก

จากการที่ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น และทางโรงงาน บริษัท บี.พี.พี. จำกัด ไม่สามารถขึ้นราคาปากกาลูกลื่นเพื่อให้ได้อัตราผลตอบแทนพอสมควรได้ เนื่องจากทางบริษัทไม่ต้องการที่จะผลักภาระต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นนี้ไปยังผู้ใช้ และทางบริษัทต้องการที่จะให้ผู้ใช้ตระหนักถึงภาระที่บริษัทได้รับในขณะที่ปากกาลูกลื่นตราอื่น ๆ ขึ้นราคา ดังนั้นทางบริษัทจึงพยายามที่จะลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลงเพื่อการอยู่รอดของอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่น โดยการปฏิบัติ ๒ วิธี คือ

<u>วิธีที่ ๑</u> ใช้กรรมวิธีการผลิตปากกาลูกลื่นที่ทำให้สามารถประหยัดต้นทุนมากที่สุด ดังนั้นทางบริษัทได้หาวิธีลดต้นทุน โดยการเปลี่ยนหัวปากกา (Writing Tip) ซึ่งแต่ก่อนนั้นเป็นทองเหลืองมาเป็นพลาสติคสีทอง เนื่องจากต้นทุนของหัวปากกา (Writing Tip) ที่เป็นพลาสติคนี้ราคาถูกกว่า และสามารถใช้ทดแทนกันได้ โดยมีคุณภาพดีเท่า ๆ กัน

วิธีที่ ๒ ใช้กรรมวิธีการผลิตปากกาลูกลื่นที่ทำให้สามารถประหยัดต้นทุนมากที่สุด กล่าวคือ บริษัทได้เปลี่ยนวิธีการจากการติดดวงตรา หรือเครื่องหมายการค้า Stickers ซึ่งติดปากกาลูกลื่นบนทุก ๆ ด้าม มาเป็นติดบนกล่องทุก ๆ กล่องที่มีขนาดบรรจุปากกา ๕๐ ด้าม การกระทำเช่นนี้ก็เพื่อประหยัดต้นทุนให้มากที่สุด ฉะนั้น ทางบริษัทจึงได้มีการประกาศให้ผู้แทน ผู้ใช้ทราบว่าบริษัทยังรับรองคุณภาพของปากกาลูกลื่นทุกด้าม ทั้งนี้เนื่องจากว่าการติดดวงตราในปากกาลูกลื่นทุก ๆ ด้ามไม่ค่อยจะมีความจำเป็นในด้านของการใช้ เพราะส่วนใหญ่แล้วผู้ใช้มักจะคำนึงถึงการไหลของหมึกให้สม่ำเสมอและไม่เป็นจุด ดังนั้นทางบริษัทจึงเปลี่ยนนโยบายดังกล่าวเพื่อเป็นการประหยัดต้นทุนการผลิต

ปัจจุบันต้นทุนการผลิตของปากกาลูกลื่นจึงมีต้นทุนการผลิตที่ใกล้เคียงกับต้นทุนการผลิตเดิมก่อนการขึ้นราคาวัตถุดิบเดิมที่เคยใช้ และอัตราผลตอบแทนที่ได้ก็เกือบจะใกล้เคียงกับปีก่อน ๆ

ข. ปัญหาการจำหน่าย เนื่องจากในปัจจุบันกำลังการผลิตของอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นที่มีอยู่ในประเทศไทยสามารถผลิตได้เกินความต้องการของประเทศ ซึ่งผู้ผลิตบางรายประสบปัญหาในด้านการจำหน่าย โดยเฉพาะผู้ผลิตรายใหม่ที่สินค้ายังไม่เป็นที่รู้จักดีในตลาด กล่าวคือ ยังขาดความชำนาญในด้านการตลาด การแนะนำสินค้าให้เป็นที่รู้จักของผู้บริโภคต้องใช้เวลานานพอสมควรในการที่จะให้สินค้าของตนเป็นที่รู้จักและแพร่หลายในตลาด นอกจากนี้แล้วการแข่งขันกันเองภายในประเทศมีมาก แล้วยังประสบปัญหาการแข่งขันจากต่างประเทศซึ่งผู้นำเข้าได้สั่งผลิตภัณฑ์ปากกาลูกลื่นจากต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทย ซึ่งแหล่งนำเข้าที่สำคัญได้แก่ ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ไต้หวัน เยอรมันตะวันตก และอิตาลี สำหรับอากรขาเข้านั้น เดิมอัตราอากรขาเข้าสำหรับปากกาลูกลื่นสำเร็จรูปร้อยละ ๒๕ ของราคา ซี.ไอ.เอฟ. ต่อมาเพิ่มเป็นร้อยละ ๓๐ ตามประกาศพิกัดอัตราศุลกากร ฉบับที่ ๒๙ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๐ ถึงกระนั้นก็ตามผู้นำเข้าก็ยังมีการนำปากกาลูกลื่นสำเร็จรูปเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทย เนื่องจากว่าปากกาลูกลื่นสำเร็จรูปชนิดนี้ผู้ผลิตในประเทศไทยยังไม่สามารถผลิตได้เอง และต้นทุนการนำเข้าของปากกาลูกลื่นชนิดนี้ค่อนข้างจะสูง ราคาจำหน่ายจะมีตั้งแต่ด้ามละ ๑๐ บาท ถึง ๑,๕๐๐ บาทขึ้นไป ซึ่งมีผลทำให้การจำหน่ายของปากกาลูกลื่นที่ผลิตได้เองภายในประเทศลดลงไปบ้าง

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาด้านการผลิตและด้านการจำหน่าย

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาด้านการผลิต เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้ผลิต ในขณะเดียวกันก็มิให้มีผลกระทบกระเทือนต่อผู้ใช้ วิธีการดำเนินการแก้ไข สามารถทำได้ดังนี้คือ

ก. การลดต้นทุนการผลิต ผู้เขียนเสนอให้ทางราชการพิจารณาลดอัตราอากรขาเข้าของวัตถุดิบที่สำคัญ เช่น หมึก พลาสติค โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลาสติค ซึ่งมีอัตราอากรขาเข้าในปัจจุบันสูงถึงร้อยละ ๔๐ อย่างไรก็ตาม การลดอัตราอากรขาเข้าวัตถุดิบดังกล่าวอาจมีปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากไม่ได้มีการแยกพิกัดอัตราศุลกากรวัตถุดิบที่นำเข้ามาผลิตปากกาจลูกลื่น นอกจากนี้สำหรับผู้ผลิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ผลิตรายใหม่ควรปรับปรุงโดยการเพิ่มการผลิตให้เต็มกำลัง และพยายามหาตลาดจากต่างประเทศและภายในประเทศ ซึ่งก็จะสามารถช่วยลดต้นการผลิตต่อหน่วยลงได้ด้วยการผลิตในปริมาณที่มากขึ้น นอกจากนี้ ควรแก้ปัญหาทางด้านการลดต้นทุนการผลิตอื่น ๆ คือ

๑. ทางด้านคุณภาพวัตถุดิบ นับว่าเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญที่สุด เนื่องจากต้นทุนการผลิตส่วนใหญ่จะประกอบด้วยต้นทุนของวัตถุดิบถึง ๗๒% ซึ่งการควบคุมวัตถุดิบนี้จะเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ต้นทุนการผลิตลดลง วิธีการดำเนินการควรจะมีการควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบให้ถูกต้องตามลักษณะของการผลิตปากกาลูกลื่นในแต่ละชนิด คำว่าคุณภาพหมายถึง ระดับคุณภาพที่กำหนดไว้ระดับใดระดับหนึ่ง ซึ่งมิได้หมายถึงคุณภาพยอดเยี่ยม นอกจากระดับคุณภาพที่กำหนดไว้ ฝ่ายผลิตยังจำเป็นต้องปรึกษากับฝ่ายการตลาดถึงความต้องการเกี่ยวกับสีและไส้ปากกาซึ่งต้องสอดคล้องกับความสามารถในการผลิตของฝ่ายโรงงาน เมื่อได้ข้อมูลต่าง ๆ แล้ว ฝ่ายผลิตจึงทำการผลิตสินค้าและดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพของพลาสติค ซึ่งจะทำได้โดยการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบ วัตถุดิบเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการผลิตสินค้าให้ได้ตรงตามมาตรฐาน เพราะการใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพต่างจากที่กำหนดไว้มีผลให้สินค้าที่ผลิตมีสีและขนาดผิดไปจากที่ต้องการได้ทันที ดังนั้น ก่อนที่จะมีการนำวัตถุดิบใดมาใช้ในการผลิต จะต้องกำหนดมาตรฐานของวัตถุดิบทุกชนิดไว้เป็นเบื้องต้น และเมื่อมีการซื้อวัตถุดิบแล้วก่อนจะใช้วัตถุดิบจะต้องมีการทดสอบคุณภาพของวัตถุดิบที่ซื้อว่าตรงกับที่ต้องการหรือไม่ ซึ่งแผนกทดลองจะนำมาทดลองผลิตก่อนที่จะทำการผลิตเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการสูญเสียน้อยที่สุดในกรณีที่วัตถุดิบมีคุณสมบัติผิดไปจากที่ต้องการ

นอกจากนี้ ฝ่ายจัดซื้อควรจะทำการสืบปริมาณของวัตถุดิบที่ต้องการใช้ก่อนว่ามีปริมาณมากพอที่จะใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการทดลองและประหยัดเวลาในการปรับปรุงอัตราส่วนผสมของวัตถุดิบเพื่อให้สินค้าผลิตได้ตรงตามมาตรฐานด้วย

๒. ด้านราคาของวัตถุดิบ ฝ่ายจัดซื้อควรจะทำการสืบหาราคาของวัตถุดิบที่ต้องการใช้ก่อนว่าราคาที่แหล่งใดถูกกว่า และควรที่จะสั่งซื้อให้เพียงพอกับที่ต้องการใช้ เนื่องจากราคาของพลาสติคนั้นมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นอยู่เรื่อย ๆ อันเนื่องมาจากสภาวการณ์น้ำมันที่ปั่นป่วน

ข. การควบคุมการผลิต เป็นวิธีการซึ่งสามารถช่วยในการลดต้นทุนการผลิตที่ถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งของธุรกิจ การควบคุมที่กระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นควรที่จะมีการควบคุมการผลิตตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงขั้นสุดท้าย และการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ให้เป็นไปตามมาตรฐาน

สำหรับการควบคุมกระบวนการผลิตตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงขั้นสุดท้ายตามที่กล่าวมาแล้วว่าการผลิตปากกาลูกลื่นจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคการผลิตอย่างสูง ตลอดจนความสนใจในการติดตามดูทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิต เพื่อที่จะให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ดีตรงตามมาตรฐาน ถึงแม้ว่ากิจการจะได้ทราบถึงปัญหานี้และได้ให้ความสนใจอย่างจริงจังแล้ว ก็ยังมีปัญหาของสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานเสมอเมื่อทำการผลิตสินค้าตามปกติ ซึ่งกิจการจะต้องพยายามลดอัตราส่วนสินค้าเสียให้ต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้เพราะต้นทุนของสินค้าที่ผลิตได้มาตรฐานจะรวมต้นทุนของสินค้าเสียไว้ด้วย

สำหรับการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามมาตรฐานตามที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้กำหนดไว้ ทางบริษัทมีจุดมุ่งหมายที่จะควบคุมคุณภาพอยู่ในระดับที่ตั้งไว้ จึงต้องมีการตรวจสอบวัดคุณภาพและหาสาเหตุที่ทำให้สินค้ามีคุณภาพด้อยเพื่อหาทางแก้ไข

นอกจากนี้ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้เต็มกำลังความสามารถการผลิตของเครื่องจักรเพื่อที่จะให้ได้ปริมาณการผลิตมากจะทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยต่ำ แต่ทั้งนี้ก็ต้องคำนึงถึงทางด้านตลาดว่าจะต้องจำหน่ายได้หมด เพราะหากผลิตมากแต่ไม่สามารถจำหน่ายก็จะทำให้เงินทุนจมและต้องเสียดอกเบี้ย ในขณะเดียวกัน การควบคุมที่ดีมีระบบการรายงานที่ดี ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อสามารถ

นำมาแก้ไขข้อบกพร่องได้ อันจะช่วยลดเวลาสูญเปล่าในการทำงาน ประหยัดน้ำมันเชื้อเพลิงและกำลังไฟ เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานทั้งเครื่องจักรและคนงาน คิดค้นวิธีการผลิตใหม่ ๆ เพื่อปรับปรุงวิธีการผลิตให้สามารถประหยัดต้นทุน และวางแผนการผลิตของโรงงานให้เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาทางด้านการจำหน่าย สำหรับผู้ผลิตรายใหม่ควรปรับปรุงการบริหารด้านการตลาดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น ประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ของตนให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายและนิยมใช้มากขึ้นในหมู่ประชาชน เพื่อให้จำหน่ายได้มากขึ้น และสามารถเพิ่มการผลิตให้เต็มกำลังการผลิต ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วยลงได้ อีกทั้งควรหาทางขยายตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศใกล้เคียง เช่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สิงคโปร์ ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้คือ

ก. ในการหาตลาดนั้น ทางผู้จัดการฝ่ายขายควรติดต่อกับลูกค้าโดยตรงแทนที่จะให้ผู้แทนหรือตัวแทนของบริษัทติดต่อ

ข. ให้จัดตั้งศูนย์ข่าวสารการตลาดผลิตภัณฑ์ปากกาลูกลื่นโดยให้เป็นงานในหน้าที่หนึ่งของบริษัทซึ่งควรจ้างพนักงานที่มีความรู้ด้านการวิจัยตลาด หรือทางด้านเศรษฐศาสตร์ ประมาณ ๒ คน ทำหน้าที่สรุปข่าวการตลาดเป็นรายเดือนหรือรายสัปดาห์ เพื่อแจ้งให้บริษัททราบ และให้ทำหน้าที่รวบรวมข่าวสาร ติดต่อประสานงานกับทางราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงพาณิชย์ เพื่อให้บริษัทรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงของตลาดและนโยบายของรัฐบาลได้ในเวลาอันรวดเร็ว

ค. ในด้านการจำหน่ายนั้น ผู้จัดการฝ่ายขายควรจะทำรายงานปริมาณขายและยอดขายของแต่ละเขตในประเทศ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในทางสถิติ การดูแนวโน้มปริมาณที่ขายได้ถือได้ว่าสำคัญอย่างยิ่งในการวิเคราะห์ ถึงแม้ว่าทางบริษัทจะมีผลของการศึกษาปากกาลูกลื่นในเขตกรุงเทพ-ธนบุรีของปี ๒๕๒๐ แต่เป็นการวิจัยที่ไม่มีรายละเอียดของปริมาณการจำหน่าย ดังนั้นการมีข้อมูลจากแผนกขายเกี่ยวกับสถิติของการขายได้ในแต่ละเขตจึงเป็นสิ่งสำคัญในการดูแนวโน้มของการจำหน่ายปากกาลูกลื่นชนิดต่าง ๆ

ง. ทำการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ปากกาลูกลื่นชนิดอื่น ๆ เพื่อให้สามารถนำผลิตภัณฑ์ปากกาลูกลื่นไปใช้ประโยชน์ให้กว้างขวางและเป็นที่นิยมกันมากขึ้น เช่น ทำเป็นปากกาลูกลื่นที่มีไส้ปากกาสีต่าง ๆ ตามความต้องการของผู้ใช้ ในขณะเดียวกันควรเป็นผู้นำในการคิดผลิตภัณฑ์ปากกาลูกลื่นชนิดใหม่ ๆ ด้วย เพื่อทำให้มีส่วนแบ่งตลาดในผลิตภัณฑ์ของตนมากขึ้นบ้างไม่มากก็น้อย

จ. ขอความร่วมมือกับทางราชการ ในการให้ความช่วยเหลือด้านการหาตลาด โดยทูตพาณิชย์ที่ประจำอยู่ต่างประเทศ ให้แจ้งข่าวสารและข้อมูล ความต้องการปากกาลูกลื่นของประเทศนั้น ๆ ให้รวดเร็วและทันเวลา นอกจากนั้นขอความร่วมมือด้านอื่น ๆ เช่น การขอลดภาษีเงินได้จากการส่งออก และการลดหย่อนค่าภาษีอากรขาเข้าของวัตถุดิบ เป็นต้น

ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นข้อเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหาซึ่งเกิดขึ้นในอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นในเรื่องของต้นทุนการผลิตและต้นทุนการจำหน่ายของอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นในประเทศไทย ผู้เขียนคิดว่าข้อเสนอแนะที่กล่าวมาแล้วนั้น อาจจะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องไม่มากก็น้อย และสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐาน เพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อไปในอนาคตได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย